

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Fiskerne

Citation: Ingemann, B. S.: "Fiskerne", i Ingemann, B. S.: *Procne*, Boas Brünnich, 1813, s. 18.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann05tom-shoot-workid54566/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Procne

G i f f e t n e.

Åbne dine øjne, da du ved hvadstid du børter.
Jesus.

To gisfere hænge med Garn i Haand
Med gallskifte Balge,
I Sindet de føle den Kraftens Haand,
Fjendt Verdenskrigmen de følge.

Er Nemods Bugge ei Vandens Grav?
Nei, han far de fattige Sjale,
Vel soge I Fede i dyben Hav,
En Stund I for Livet magte trælle!

Men Sjælen er ei til Trældom fød,
Det kan I fuldtvel fornemme,

Og Livet trænger ei brol til Brob,
Saa hvidster den højere Stemme.

Sæl mens de faste det Gata i Fjord,
Og fiske paa Stranden opdrage,
De mindes saa mangenet Trostens Ord
Om lyse, kommende Dage:

O! sandelig, Liv det vist ikke er
Alt aande og nøde og sove,
Og Menneskets haver vist sterre Værd,
End Dyrets i blæstige Hove.

At! Hjertet fødse saa hungrigt er,
Og Sjælen kan vi ei mørette,
Hva selige Fede er fiffert nar,
Som hellige Skrifster forjette.

Og mens de tale og spøle sag
Med fiskegarnet paa Strandet,
De ses en Vandret ved Bredden gaae,
Forbundet Mændene staae.

Den Vandrer stræler saa klar, saa hvid,
Som Lyset fra himmelske Zone;
Hans Bill er Fremhed, hans Læber blid,
Som Davidsharpen mun tone;

Hvi gange J her ved de Døver Maad
Og Havets Slægter forfølge?
O! lad dem leve, o! lad dem gaae
Uffallig i grønende Selige!

Men følger mig til det sterte Hær,
Hvor Selgen Fordommeelse hedder!
Der skal J opdraage fra evige Grav
Dets Slægter til salige Bredder.

Og Fjæerne lægge det Garn paa Strand,
Og følge den hellige Vandrer,
Undærig de følge den fromme Mand
Og spørge ej hvor han henvandrer.
